

Kretyni i osły – Martyna Jakubowicz

Głupoto, głupoto - nie od dzisiaj cię znam
Rządzisz światem i ludźmi
niepodzielnie jak pan
Kretyni i osły - znam ich więcej niż stu
Teraz nie chcę ich widzieć
ani słuchać ich słów
Znałam głupców zwycięskich,
dla nich świat jest jak dom
Mają wszystko, co zechcą,
żyją wszędzie, gdzie chcą
Może przy nich jest racja,
w końcu żyje się raz
A więc prośmy o sukces
i sięgajmy do gwiazd
Znałam głupców przegranych,
którzy wielbią swój błąd
Dla nich radość jest grzechem,
ich pałacem jest kąt
Niepowodzeń medale ozdabiają ich pierś
Niosą klęski posłanie
Niby prorok lub wieszcz
(wstawka instr)
Kulturalni kretyni toną w rzece swych słów
Gdy na wszystko masz nazwę,
jesteś cały i zdrów
Precyzyjnie określą każdy odcień i stan
Znajdą piękno i wartość
Twoich cierpień i ran
Więc co jest mądrością,
co jest życiem bez wad
Jeśli mnie o to pytasz,
próżno tracisz swój czas
Żyj, jak musisz i możesz,
i nie marnuj swych sił
Rób, co robisz najlepiej,
Reszta marna jak pył

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych